

Arrest

nr. 345 881 van 29 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 3 februari 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 augustus 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 18 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en het protestantse geloof, en op 12 april 2008 (op basis van leeftijdsonderzoek aangepast naar 12 april 2005) geboren te Luanda (Angola). U was bezig aan uw twaalfde graad, maar diende hiermee te stoppen omwille van uw problemen.

Uw buurt, Hoji Ya Henda, wordt gedomineerd door bendes. Op 23 november 2024, werd u door een vriend, G., gevraagd om voor hem in te vallen bij een voetbalmatch, wat u deed. Tijdens de match, kwam een (rivaliserende) bende, Maldição, die stelde dat uw ploeg op hun territorium aan het spelen was. Zo ontdekte u dat verscheidene leden van de voetbalploeg behoorden tot de bende Rebelião. Er ontstond een gevecht (met o.a. messen en vuurwapens) en u vluchtte weg. Later vernam u dat twee benedeleden waren gestorven. De politie kwam, maar arresteerde onschuldige mensen. Eén week na het gevecht, viel uw naam: aangezien u was weggevlucht werd u aanzien als een verklikker en verantwoordelijk voor de dood van de benedeleden. U hechtte hier aanvankelijk geen geloof aan, maar werd later op de terugweg van school belaagd door de bende. U verborg zich twee weken thuis, en dook vervolgens, midden december 2024, onder bij broeder S. (van dezelfde kerk als uw moeder) in de hoop dat daarmee de problemen zouden gaan liggen. Eind december 2024, kwamen de benedeleden bij uw moeder langs en vroegen haar waar u was. Zij weigerde dit te zeggen, waarop ze het huis hebben vernield en bestolen. Ze zeiden dat als ze u zouden vinden, dat ze u zouden vermoorden. S. heeft uw vertrek uit Angola georganiseerd en gefinancierd. Op 30 januari 2025, verliet u Angola, samen met smokkelaar J. en een paspoort met uw identiteit, naar België, waar u op 2 februari 2025 aankwam. De volgende dag, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek, legt u uw Angolese geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest vervolging door de bende Rebelião omdat zij u zien als een verklikker en verantwoordelijk voor de dood van twee benedeleden nadat u wegvluchtte van een gevecht (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 13/08/2025, hierna NPO, p. 15-16).

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde.

1. Er dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

- U deed echter geen enkele moeite om uw probleem in Angola op te lossen met behulp van de Angolese autoriteiten (NPO, p. 24).

- U brengt hiervoor noch een element aan dat verschoning biedt ("ik was bang", NPO, p. 24), noch een element dat zou aantonen dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden. U stelt dat de politie de dag na het conflict onschuldige mensen heeft gearresteerd (NPO, p. 23-24). Echter, wanneer de Protection Officier hierop doorvraagt, vervalt dit element volledig. Immers, u weet zelf niet wie er is gearresteerd (NPO, p. 24). Geconfronteerd hoe u dan wist dat de gearresteerden absoluut niets met de bende te maken hadden, komt u niet verder dan algemene bewering ("er zijn veel gevallen waar politie onschuldige mensen arresteert") en te stellen dat de bureu u dit hadden gezegd. U gevraagd of u dan aan de bureu heeft gevraagd wie er was gearresteerd, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 24).

- Het CGVS vond nieuwsartikels terug over het optreden van politie tegen bendegeweld (zie blauwe map).

2. Het is weinig aannemelijk dat u verantwoordelijk zou worden gehouden voor de dood van twee benedeleden louter en alleen omdat u niet meevocht (NPO, p. 15). U was immers geen lid van de bende (NPO, p. 16).

3. Het CGVS merkt verscheidene inconsistenties op in uw asielrelaas.

- Bij registratie heeft u niets gezegd over "een enorm gewapend conflict" met o.a. messen en vuurwapens, waarbij twee benedeleden stierven, wat de aanleiding vormde voor het gegeven dat u werd gezien als verantwoordelijk hiervoor en een verklikker (NPO, p. 15). U vermeldde daar enkel: "(...) en ze zijn beginnen ons te bedreigen met messen etc. Het was niet meer veilig." (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, hierna F-NBMV).

- Het CGVS vond geen landeninformatie omtrent het “een enorm gewapend conflict” (NPO, p. 15), terwijl er wél landeninformatie van andere incidenten kon worden gevonden (zie blauwe map). U legde zelf ook geen landeninformatie neer.
- U gevraagd hoeveel mensen van de voetbalploeg toebehoorden aan de bende, antwoordt u: “min of meer tien leden die mee voetbalden.” U geeft vervolgens echter aan dat jullie ploeg slechts uit tien personen bestond, en past uw antwoord aan en stelt nu dat zeven personen lid waren van de bende (NPO, p. 18-19).
- U stelt “de bendes hebben altijd allemaal dezelfde karakteristieken, tattoos op lichaam en gezicht. Enkelen hebben littekens van wonden op het gezicht. Ze hebben bepaalde wonden op lichaam, en sommigen hebben helemaal niets.” U gevraagd of u deze kenmerken dan niet heeft opgemerkt – des te meer aangezien u aangaf dat uw buurt wordt gedomineerd door de bendes, en dit een probleem vormt voor jonge mensen zoals u (NPO, p. 16) – antwoordt u dat u het niet had opgemerkt (NPO, p. 18).
- U gevraagd hoe vaak de bende u en uw familie heeft benaderd, geeft u twee incidenten aan: één waarbij u alleen werd belaagd op terugweg van school en de inbraak/bedreiging bij uw moeder (NPO, p. 21), hetgeen u vervolgens bevestigt (NPO, p. 21-22). Daarna past u echter uw antwoord aan door te stellen dat ze uw moeder steeds zijn blijven belagen waardoor ook zij Angola diende te ontvluchten (NPO, p. 21-22). U verklaart dat zij haar fysiek hebben benaderd, maar kan niet zeggen hoeveel keer (NPO, p. 22-23). U gevraagd wat de aanleiding vormde voor uw verhuis naar S., stelt u dat de “vervolgingen” maar bleven duren (NPO, p. 25).
- Op uw eerste interview verklaart u niet te weten wie uw reis heeft betaald (F-NBMV). Later stelt u echter dat S. uw reis heeft betaald (Verklaring DVZ d.d. 09/07/2025, hierna DVZ-V, p. 11; NPO, p. 12).
- U verklaart dat het paspoort waarmee u reisde een paspoort op uw naam was, en de smokkelaar zou het terug hebben meegenomen (NPO, p. 4). Gevraagd of u hiervan aangifte deed, antwoordt u ontkennend, dat u niemand kende en geen Frans sprak toen (NPO, p. 25). Nochtans gaf u reeds bij registratie aan dat uw moedertaal Portugees en Frans is (F-NBMV).
- Aanvankelijk verklaarde u over de verblijfplaats van uw moeder dat zij ook was gevlucht, maar dat u niet wist waar zij was. U zag haar een laatste keer begin december 2024 (F-NBMV). Daarna verklaart u dat zij in Congo woont op een onbekende plaats (DVZ-V, p. 7), maar tijdens uw gehoor kan u echter enkel zeggen dat zij tijdens jullie laatste contact in juni 2025 nog in jullie woning in Cazenga woonde en plannen had om naar DRC te vluchten (NPO, p. 10-11).

U werd geconfronteerd met enkele tegenstrijdigheden tussen uw registratie en latere verklaringen, maar ontkent uw verklaringen (NPO, p. 25-26).

4. U blijkt onwetend over verscheidene kernelementen van uw relaas. Het betreft informatie die u dient te weten of logischerwijs zou hebben proberen nagaan. Uw onwetendheid / desinteresse ondermijnt finaal de geloofwaardigheid van uw problemen.

- U kent enkel de voornaam van de buurman, die u naar de wedstrijd stuurde (NPO, p. 17).
- U sprak ook niet meer met G. na het incident (NPO, p. 17-18). U weet dan ook niet of hij ook lid was van de bende en/of hij wist wat er stond de gebeuren. U deed ook geen enkele moeite om dit te achterhalen (NPO, p. 20).
- U kan geen enkele naam opgeven van de Rebelião-leden waarmee u voetbalde (NPO, p. 20). Door de Protection Officer geconfronteerd dat het toch vreemd is dat niemand zich heeft voorgesteld, des te meer aangezien u zich wél uitdrukkelijk heeft voorgesteld en jullie een ploegsport speelden (NPO, p. 20).
- U weet niet meer wie – “een specifieke persoon herinner ik me niet, maar ik passeerde en mensen op straat zeiden dat, dat gedurende een gevecht twee leden zijn gestorven” – u heeft ingelicht over wat er was gebeurd nadat u wegluchtte (NPO, p. 21); U kent niet de namen van de benedeleden die zijn gestorven, noch deed u een poging om dit te weten te komen (NPO, p. 20); U weet niet wie de leiding heeft over Rebelião (NPO, p. 25); Uw onwetendheid over het optreden van de politie (supra).
- U verklaart dat vooraf aan de eerste belaging, uw moeder u had ingelicht dat verscheidene burens haar hadden verteld dat de bende u zocht (NPO, p. 23). U weet echter niet wie van de burens uw moeder dit heeft verteld, noch weet u of probeerde u na te gaan hoe de burens dit wisten (NPO, p. 23, 25).
- U kent niet S. zijn volledige naam (NPO, p. 6).
- U weet niet hoeveel uw reis heeft gekost (NPO, p. 12).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw geboorteakte neer, die in lijn ligt met uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit. Wat betreft uw geboortedatum is het CGVS gebonden door de beslissing van de Dienst Voogdij (zie administratief dossier), waarop u ook werd gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 6).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus

een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart te worden gevisieerd in het kader van bendegeweld in zijn wijk na deelname aan een voetbalwedstrijd. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“1. Er dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

- U deed echter geen enkele moeite om uw probleem in Angola op te lossen met behulp van de Angolese autoriteiten (NPO, p. 24).
  - U brengt hiervoor noch een element aan dat verschoning biedt ("ik was bang", NPO, p. 24), noch een element dat zou aantonen dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden. U stelt dat de politie de dag na het conflict onschuldige mensen heeft gearresteerd (NPO, p. 23-24). Echter, wanneer de Protection Officer hierop doorvraagt, vervalt dit element volledig. Immers, u weet zelf niet wie er is gearresteerd (NPO, p. 24). Geconfronteerd hoe u dan wist dat de gearresteerden absoluut niets met de bende te maken hadden, komt u niet verder dan algemene bewering ("er zijn veel gevallen waar politie onschuldige mensen arresteert") en te stellen dat de burens u dit hadden gezegd. U gevraagd of u dan aan de burens heeft gevraagd wie er was gearresteerd, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 24).
  - Het CGVS vond nieuwsartikels terug over het optreden van politie tegen bendegegeweld (zie blauwe map).
- 2. Het is weinig aannemelijk dat u verantwoordelijk zou worden gehouden voor de dood van twee bendeleden louter en alleen omdat u niet meevocht (NPO, p. 15). U was immers geen lid van de bende (NPO, p. 16).**
- 3. Het CGVS merkt verscheidene inconsistenties op in uw asielrelaas.**
- Bij registratie heeft u niets gezegd over "een enorm gewapend conflict" met o.a. messen en vuurwapens, waarbij twee bendeleden stierven, wat de aanleiding vormde voor het gegeven dat u werd gezien als verantwoordelijk hiervoor en een verklikker (NPO, p. 15). U vermeldde daar enkel: "(...) en ze zijn beginnen ons te bedreigen met messen etc. Het was niet meer veilig." (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, hierna F-NBMV).
  - Het CGVS vond geen landeninformatie omtrent het "een enorm gewapend conflict" (NPO, p. 15), terwijl er wél landeninformatie van andere incidenten kon worden gevonden (zie blauwe map). U legde zelf ook geen landeninformatie neer.
  - U gevraagd hoeveel mensen van de voetbalploeg toebehoorden aan de bende, antwoordt u: "min of meer tien leden die mee voetbalden." U geeft vervolgens echter aan dat jullie ploeg slechts uit tien personen bestond, en past uw antwoord aan en stelt nu dat zeven personen lid waren van de bende (NPO, p. 18-19).
  - U stelt "de bendes hebben altijd allemaal dezelfde karakteristieken, tattoos op lichaam en gezicht. Enkelen hebben littekens van wonden op het gezicht. Ze hebben bepaalde wonden op lichaam, en sommigen hebben helemaal niets." U gevraagd of u deze kenmerken dan niet heeft opgemerkt – des te meer aangezien u aangaf dat uw buurt wordt gedomineerd door de bendes, en dit een probleem vormt voor jonge mensen zoals u (NPO, p. 16) – antwoordt u dat u het niet had opgemerkt (NPO, p. 18).
  - U gevraagd hoe vaak de bende u en uw familie heeft benaderd, geeft u twee incidenten aan: één waarbij u alleen werd belaagd op terugweg van school en de inbraak/bedreiging bij uw moeder (NPO, p. 21), hetgeen u vervolgens bevestigt (NPO, p. 21-22). Daarna past u echter uw antwoord aan door te stellen dat ze uw moeder steeds zijn blijven belagen waardoor ook zij Angola diende te ontvluchten (NPO, p. 21-22). U verklaart dat zij haar fysiek hebben benaderd, maar kan niet zeggen hoeveel keer (NPO, p. 22-23). U gevraagd wat de aanleiding vormde voor uw verhuis naar S., stelt u dat de "vervolgingen" maar bleven duren (NPO, p. 25).
  - Op uw eerste interview verklaart u niet te weten wie uw reis heeft betaald (F-NBMV). Later stelt u echter dat S. uw reis heeft betaald (Verklaring DVZ d.d. 09/07/2025, hierna DVZ-V, p. 11; NPO, p. 12).
  - U verklaart dat het paspoort waarmee u reisde een paspoort op uw naam was, en de smokkelaar zou het terug hebben meegenomen (NPO, p. 4). Gevraagd of u hiervan aangifte deed, antwoordt u ontkennend, dat u niemand kende en geen Frans sprak toen (NPO, p. 25). Nochtans gaf u reeds bij registratie aan dat uw moedertaal Portugees en Frans is (F-NBMV).
  - Aanvankelijk verklaarde u over de verblijfplaats van uw moeder dat zij ook was gevlucht, maar dat u niet wist waar zij was. U zag haar een laatste keer begin december 2024 (F-NBMV). Daarna verklaart u dat zij in Congo woont op een onbekende plaats (DVZ-V, p. 7), maar tijdens uw gehoor kan u echter enkel zeggen dat zij tijdens jullie laatste contact in juni 2025 nog in jullie woning in Cazenga woonde en plannen had om naar DRC te vluchten (NPO, p. 10-11).
- U werd geconfronteerd met enkele tegenstrijdigheden tussen uw registratie en latere verklaringen, maar ontkent uw verklaringen (NPO, p. 25-26).
- 4. U blijkt onwetend over verscheidene kernelementen van uw relaas. Het betreft informatie die u dient te weten of logischerwijs zou hebben proberen nagaan. Uw onwetendheid / desinteresse ondermijnt finaal de geloofwaardigheid van uw problemen.**
- U kent enkel de voornaam van de buurman, die u naar de wedstrijd stuurde (NPO, p. 17).
  - U sprak ook niet meer met G. na het incident (NPO, p. 17-18). U weet dan ook niet of hij ook lid was van de bende en/of hij wist wat er stond de gebeuren. U deed ook geen enkele moeite om dit te achterhalen (NPO, p. 20).
  - U kan geen enkele naam opgeven van de Rebelião-leden waarmee u voetbalde (NPO, p. 20). Door de Protection Officer geconfronteerd dat het toch vreemd is dat niemand zich heeft voorgesteld, des te meer aangezien u zich wél uitdrukkelijk heeft voorgesteld en jullie een ploegsport speelden (NPO, p. 20).
  - U weet niet meer wie – "een specifieke persoon herinner ik me niet, maar ik passeerde en mensen op straat zeiden dat, dat gedurende een gevecht twee leden zijn gestorven" – u heeft ingelicht over wat er was

gebeurd nadat u wegvluchtte (NPO, p. 21); U kent niet de namen van de bendeleden die zijn gestorven, noch deed u een poging om dit te weten te komen (NPO, p. 20); U weet niet wie de leiding heeft over Rebelião (NPO, p. 25); Uw onwetendheid over het optreden van de politie (supra).

- U verklaart dat vooraf aan de eerste belaging, uw moeder u had ingelicht dat verscheidene burens haar hadden verteld dat de bende u zocht (NPO, p. 23). U weet echter niet wie van de burens uw moeder dit heeft verteld, noch weet u of probeerde u na te gaan hoe de burens dit wisten (NPO, p. 23, 25).

[...]

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw geboorteakte neer, die in lijn ligt met uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit. Wat betreft uw geboortedatum is het CGVS gebonden door de beslissing van de Dienst Voogdij (zie administratief dossier), waarop u ook werd gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 6).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker betoogt dat hij angst had en daarom niet naar de politie stapte om bescherming te vragen tegen de bedreigingen door de bendeleden, dient erop gewezen dat uit de aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') toegevoegde informatie blijkt dat de Angolese politie wel degelijk tegen bendegeweld optreedt. De in het verzoekschrift (p. 10-11) aangehaalde landeninformatie bevestigt inderdaad dat er binnen de Angolese politie ook corruptie heerst, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling in de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie dat de politie wel degelijk tegen bendegeweld optreedt. Verzoekers eigen verklaringen zijn niet van aard om aan deze informatie afbreuk te doen.

Verder stelt verzoeker dat de bende zijn vlucht als verraad interpreteerde en betoogt hij: "*Haar uitleg sluit aan bij de gekende dynamiek van stedelijke bendes waarin loyaliteit en gehoorzaamheid worden afgedwongen met geweld.*" Hij stelt tevens dat bendes ook niet-leden straffen en rekruteren en betoogt: "*Haar weigering om mee te vechten was dus een directe afwijzing van hun bevel, wat in hun ogen gelijkstaat aan verraad.*" De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nergens verklaarde dat hij van iemand een bevel zou hebben gekregen om mee te vechten. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom van hem zou worden verwacht dat hij, als niet-lid, loyaal en gehoorzaam aan de bende zou moeten zijn. Voorts brengt verzoeker geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de bendes in zijn wijk een dermate vergaande impact hebben dat zij niet-leden zouden viseren. In de door verzoeker geschetste context kan bovendien niet worden aangenomen dat het de bendeleden zou zijn ontgaan dat verzoeker op vrijwillige basis aanwezig was, aangezien hij slechts inviel in de voetbalwedstrijd omdat zijn buurman niet beschikbaar was. Dat hij in deze context achteraf zou worden verdacht van verraad en verklikking louter omdat hij wegvluchtte van een gevecht met messen en wapens, is dan ook geenszins aannemelijk.

Wat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hiermee komt hij niet verder dan het volharden in één versie van de terecht vastgestelde tegenstrijdigheden, hetgeen deze tegenstrijdigheden uiteraard niet ongedaan maakt. Zijn beweringen dat de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming slechts kort verliep en dat hij er niet de gelegenheid kreeg zijn volledige verhaal te doen, vormt geen verschoning voor de vaststelling dat de verklaringen die hij er wél aflegde, tegenstrijdig zijn met hetgeen hij nadien tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde. Waar verzoeker beweert dat hij zijn verklaringen over het aantal bendeleden in de ploeg nuanceerde, zodat er geen sprake was van een tegenstrijdigheid, dient vastgesteld dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat "*min of meer tien leden die mee voetbalde*" lid waren

van de bende, terwijl hij hierna stelt dat zij met zeven voetballen. Voorts is het wel degelijk onaannemelijk dat verzoeker een beschrijving kan geven van de uiterlijke kenmerken van benedeleden uit zijn wijk, doch bij de voetbalmatch met dergelijke benedeleden deze uiterlijke kenmerken niet zou hebben opgemerkt. Dat hij voorafgaand aan de match niet wist dat hij met benedeleden zou spelen, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, doet hieraan geenszins afbreuk. Inzake de bedreigingen ten aanzien van zijn moeder verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hij zelf werd bedreigd op weg van school en dat zijn moeder nadien thuis ook werd bedreigd, terwijl hij nadien stelt dat de benedeleden zijn moeder steeds bleven "vervolgen". Het is dan ook duidelijk dat verzoeker zichzelf tegenspreekt over het aantal bedreigingen ten aanzien van zijn moeder. Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming wel degelijk verklaarde niet te weten wie zijn reis betaalde, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat S. zijn reis betaalde. Aldus zijn verzoekers verklaringen hierover wel degelijk tegenstrijdig en kunnen zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud allerminst als een "verduidelijking" van zijn eerdere verklaringen worden beschouwd. Met betrekking tot zijn kennis van het Frans verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij géén Frans sprak op het moment dat hij zijn paspoort had moeten afgeven aan de smokkelaar, terwijl hij bij de registratie van zijn beschermingsverzoek nog had aangegeven dat Frans één van zijn moedertalen is. De bewering in het verzoekschrift dat dit niet betekent dat hij Frans "*in de praktijk voldoende beheerste om aangifte te doen bij de politie*", kan dan ook niet worden aangenomen. Er kan bovendien bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker het verlies van zijn paspoort niet zou kunnen aangeven louter omdat hij onvoldoende Frans zou spreken. Over de verblijfplaats van zijn moeder legde verzoeker eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Bij de registratie van zijn beschermingsverzoek verklaarde hij dat zijn moeder was gevlucht maar niet te weten waar zij was, hierna verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn moeder op een onbekende plaats in Congo woont, om nadien tijdens zijn persoonlijk onderhoud te stellen dat zijn moeder nog in hun woonplaats in Angola woonde en dat zij, de laatste keer dat zij elkaar spraken, had gezegd dat zij naar Congo diende te vluchten. Deze verklaringen zijn niet met elkaar verzoenbaar en kunnen geenszins, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, worden uitgeklaard door een gebrek aan contact. Het is immers niet mogelijk dat verzoeker tijdens zijn eerder interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kon aangeven dat zijn moeder op dat moment op een onbekende plaats in Congo woont, terwijl hij nadien tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelt dat zijn moeder bij hun laatste gesprek nog had aangegeven nog in Angola te wonen maar naar Congo te moeten vluchten. Waar verzoeker dienaangaande stelt dat er zaken fout werden genoteerd in de notities van het persoonlijk onderhoud en dat hij dit niet kon inkijken, dient erop gewezen dat uit het administratief dossier blijkt dat hij wel degelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft ontvangen en geen opmerkingen hierover aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft overgemaakt.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker over bepaalde kernelementen van zijn vluchtrelaas onwetend is, betoogt verzoeker dat hij een jonge scholier was, die handelde uit angst en onverwacht werd meegesleurd in een gewelddadig incident. Hij stelt dat hij afstand moest nemen van zijn omgeving en daarom niet verder onderzocht wie G. was en ook geen namen van onbekende benedeleden kende, die hij slechts eenmaal ontmoette tijdens een gewelddadig incident. Nieuwsgierigheid naar de overleden benedeleden was volgens hem gevaarlijk. Hij wijst er tevens op dat hij geen lid was van een bende en dus ook geen leiders of structuur van de bende kent, alsook dat zijn moeder hem waarschuwde dat er benedeleden naar hem op zoek waren. De Raad wijst er evenwel op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die stelt internationale bescherming te behoeven omdat hij door benedeleden wordt bedreigd, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze benedeleden en hun bedreigingen zou (laten) informeren. Temeer daar verzoeker in zijn verzoekschrift zelf stelt dat "*in dichtbevolkte wijken als Cazenga verspreidt informatie zich mond-tot-mond*", waaruit blijkt dat hij wel degelijk informatie kon vergaren in zijn wijk, eventueel via zijn moeder of burens, en dus geenszins genoodzaakt was om rechtstreeks bij benedeleden informatie te gaan vragen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief, dat verzoeker niet weet wat de volledige naam is van S. en hoeveel die voor verzoekers reis heeft betaald, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige

aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER